

Yksi kynttilä syttyy päälle maan

Ohut hanki peittää sulan, roudattoman maan. Talviset, jouluiset maisemat voi löytää vain joulukorttien tyyllitellyistä taidekuvista, taiteilijoiden näkemyksinä. Satunnaiset räntäkuurot, harmaat päivät, sateen ropina paljailla katoilla ovat tämän talven koko kuva. Alkupalven voimakkaat myrskyt, normaaleina vuosina syys- tai lokakuun ilmiöt, ovat myös kuluvan talven riesa.

Ennen joulua vietettiin useimmissa Suomen kouluissa kuusijuhlaa. Omalta osaltani osallistuminen oli jäänyt 35 vuoden taa. Koska juhla tänä vuonna järjestettiin torstai-iltana, tarjoutui tilaisuus niihin osallistua. Harmillisesti useina vuosina on keskiviikkoiltoina ollut muuta tekemistä, samalla koulumäellä kuitenkin, nuorisoseuran vuoden viimeisen kinkkubingin parissa.

Aikoinaan oli Rahkosen koulun kuusijuhlissa ihan oma tunnelmansa. Alakerran luokka ja pieni voimistelusalusi yhdistettiin isot taiteovet avaamalla, ja näyttämö kasattiin pulpettien varaan hyvissä ajoin ennen juhlapäivää. Ohjelmia harjoiteltiin pitkin syksyä. Tuolloin ohjelmisto juhlaan koostui tutuista joulun perinteisistä esityksistä tonttuleikkeineen ja joululauluineen. Joulukuvaelmaa seimiseen en muista tuolloin esitettyä kuusijuhlissa, sen sijaan jouluisia näytelmiä on jäänyt mieleen. Omalle osalleni muistan langenneen roolin näytelmästä Kasper ja Jesper ja Joonatan, yhtenä kolmesta rosvosta, kuinkas muutenkaan. Myös toisen näytelmän päärooli joulupukkina muistuu mieleen. Tuossa näytelmässä kai jokin tietokoneen sukulainen korvasi joulupukin lahjojen tuojana, mutta epäonnistui tehtävässään ja joulupukin oli lopulta pelastettava tilanne. Myös Korvatunturin Joulupukki teki vierailun juhlaan ja jakoi vähintään joululeivonnaisten jokaiselle oppilaalle.

Vuosien jälkeen nykyiset koulun kuusijuhlat olivat mieliinpainuvat ja sieltä muistoja tuova tapahtuma. Nykyisin on laulujen osuus ohjelmasta kasvanut sekä ohjelmisto muutoinkin monipuolistunut. Yleisö määrää nykyjuhlissa oli liki kolminkertaistunut. Vanha koulun voimistelusalusi, vaikkakin pullisteli liitoksistaan, ei sinne kuitenkaan mahtunut yli 100 henkeä, vaikka siltä tuolloin tuntui. Tämän vuoden juhliin varatut 140 paikkaa täyttyivät liki viimeistä sijaa myöten.

Jos oli nostalgiaa kuusijuhlissa, niin sitä runsaammin oli sitä entisajan jouluissa. Pienen kodin olohuoneeseen tuotu kuusi tuoksui, ja mustavalkoisesta televisiosta tuli jouluista ohjelmaa, kunnes lähetys loppui. Joulusaunasta oli kiirehditty joulupukkia odottelemaan. Muutamat lahjat jaettuaan oli joulupukilla jostain syystä kiire taipaleelle. Joulun herkkuruuat, ne muutamat mihin tuohon aikaan oli varaa, oli syöty kiitollisuudella. Jouluaamun joulukirkossakin oli käyty. Joulupäivänä ei tuohon aikaan ollut tapana käydä vieraisilla, vaan vasta Tapaninpäivänä aikaisintaan.

Tämän kirjoituksen ilmestyessä eletään ns. välipäiviä. Joulun pakolliset kuviot on suoritettu ja julistettu joulurauha vallitsee, alkaneiden alennusmyyntien riehasta huolimatta. Vielä muutama päivä kuluu vuotta ja seuraavaan alkua voi juhlaa.

Päivä päivältä, minuutti minuutilta, hitaasti mutta varmasti päivät taas pitenevät. Hohtavat tammikuun hanget valaisevat maailmaa, mielen sopukoita myöten. Jotain jouluista jäi kuusijuhlalta tullaiksiksi mieleen; Adventtilaulu korvamadoksi joulua piristämään. Yksi kynttilä syttyy maailmaan. Yksi kynttilä loistaa valoaan...

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi